

کیوتر نامه بر

فرزانه کوچولو، همان طور که مشغول بازی با عروسک هایش بود، شعر می خواند و صدایش به گوش برادرش فرهاد که گوشه ی اتاق نشسته بود و کتابی در دست داشت می رسید...

به نام خدا

فرزانه کوچولو، همان طور که مشغول بازی با عروسک هایش بود، شعر می خواند و صدایش به گوش برادرش فرهاد که گوشه ی اتاق نشسته بود و کتابی در دست داشت می رسید. فرزانه می خواند:

سلام سلام کیوتر

کیوتر نامه بر

نوشته ام نامه ای

ببر به سوی مادر

فرهاد کتاب را کنار گذاشت و به شعر خواهر کوچولو گوش داد. از او پرسید چی می خونی؟ و فرزانه جواب داد: کیوتر نامه بر می خونم. فرهاد پرسید: کیوتر نامه بر دیگه چیه؟ فرزانه شانه هایش را بالا انداخت و جواب داد: نمی دونم چیه!

فرهاد که پسر کنجکاو بود و درباره ی حرف هایی که می شنید خوب فکر می کرد، با خودش گفت: #171; از قدیم آدم ها کیوترهای نامه بر را آموزش می دادند تا نامه هایشان را به دست دوستانشان برسانند؛ اما چطوری این کار را می کردند؟ کیوتر از کجا می دانسته که نامه باید به دست چه کسی برسد؟

ذهن فرهاد مشغول کیوتر نامه بر بود. کنجکاو او را واداشت تا به سراغ کتابهایی که چندماه پیش از دایی علی عیدی گرفته بود برود. دایی علی که می دانست فرهاد کنجکاو و دقیق است، به او یک دوره فرهنگنامه ی علمی دانش آموز عیدی داده بود. توی این کتاب ها می توانست جواب بسیاری از پرسش هایش را پیدا کند. فرهاد در جلد چهارم فرهنگنامه، لغت لانه یابی را پیدا کرد. به صفحه ی 701 مراجعه کرد و این مطالب را خواند:

#171;#171; لانه یابی Homing

توانایی جانوران در یافتن راه لانه یا خانه ی خود را لانه یابی می نامند. این توانایی به ویژه هنگامی که نوزادان جانوران در لانه ها یا آشیانه هایشان در انتظار غذا هستند، اهمیت می یابد. پرنده ها و زنبورها از نشانه های موجود در سطح زمین برای نزدیک شدن به لانه هایشان استفاده می کنند، اما بسیاری از پرنده ها می توانند در امتداد دریا یا خشکی ای که قبلاً هرگز آن را ندیده اند، راهشان را بیابند. افرادی که کیوترهای مسابقه ای پرورش می دهند، این پرندگان را به نقاطی که صدها کیلومتر دورتر هستند می برند و سپس آن ها را می کنند تا ببینند کدام یک می تواند راه خانه را بیابد. مغز کیوترها حاوی آهن است و بعضی دانشمندان اعتقاد دارند که پرنده ها این آهن را همانند عقربه ی قطب نما برای یافتن راهشان به کار می گیرند. پرنده ای که درون جعبه ای دربسته از انگلستان به آمریکا منتقل شده بود، 13 روز پس از رها شدن در آمریکا، به لانه ی خود در انگلستان بازگشت و طی این مدت حدود 4500 کیلومتر را با سرعت متوسط 440 کیلومتر در روز طی کرد! کیوترهای جلدی وجود داشته اند که در یک روز مسافت 970 کیلومتر را پرواز کرده اند. کیوترهای دو یا سه ساله از نظر سرعت در مسابقات بهترین نتیجه را به دست می آورند، اما کیوترهای مسن تر، در هوای بد بهتر می توانند راهشان را بیابند.

فرهاد به کیوتران جلد و چابک و نیرومندی فکر می کرد که در یک روز مسافت 970 کیلومتر را پرواز می کردند! برای او عجیب بود که یک حیوان با این جثه ی کوچک و نحیف بتواند با چنین سرعتی پرواز کند. او باز هم به کیوترانی فکر می کرد که یاد گرفته بودند مسیر مشخصی را طی کنند و پیام های کتبی کوتاهی را به دست افراد مشخصی برسانند. وجود این کیوتران در دورانی که پست و ایمیل و تلفن و تلگراف نبود، بسیار اهمیت داشت. فرهاد کتاب را کنار گذاشت و به پشت بام رفت و به آسمان نگاه کرد تا کیوترهایی را که آزادانه در آسمان می چرخیدند و حرکات شان زیبا و چشم نواز بود ببیند. او با خودش این شعر را زمزمه می کرد:

سلام سلام کیوتر

کیوتر نامه بر

نوشته ام نامه ای

ببر به سوی مادر